

Като метеоръ, който прелита, за да угасне скоро, блъсва въ чехската литература гениятъ на Маха, единъ поетъ съ жестока, но и красива орисъ: орисъта на поетъ. Прелита и угасва; но неговата поема, като че ли извезана съ слова, отронени отъ вѣчността, вѣчно ще живѣе.

Животътъ на Маха, животъ самотенъ и тежъкъ, е преизпълненъ съ контрасти и дисонанси, и въ тоя животъ бѣсни страсти и тиха меланхолия се смѣсватъ като свѣтлини и сѣнки. Тия контрасти и дисонанси, тия свѣтлини и сѣнки сж вдъхновение-то, сж красотата, сж бѣлитѣ и черни бисери въ везбата на дивната поема «Май». Едва ли ще се намѣри въ свѣтовната литература друго произведение, въ което да е изобразенъ така силно контрастътъ между пищното великолепие на природата и страхотната съдба на човѣка. Позналъ само пролѣтътъ на живота — той умира едва 26-годишенъ. Маха е поетъ на пролѣтътъ, но на пролѣтъ, срѣдъ великолепието на която цвѣтятъ отровни цвѣтя.

Неотдавна културниятъ свѣтъ празнува 100-годишнината на Маховата поема. По тоя случай се каза, че «Май» е «паспортътъ, съ който чехската поезия е влѣзла въ свѣтовната литература».

Надѣваме се, че и срѣдъ българския четещъ свѣтъ това произведение ще намѣри онзи приемъ, за който е достойно.

Преводачитѣ

ПРЕВОДАЧИТЕ
«Май» е поема на Маха, единъ поетъ съ жестока, но и красива орисъ: орисъта на поетъ. Прелита и угасва; но неговата поема, като че ли извезана съ слова, отронени отъ вѣчността, вѣчно ще живѣе.